

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

4 червня 2009 року.

№№ 11-12 (2846-2847)

ІМЕННІ СТИПЕНДІАТИ НАШОЇ ALMA MATER

ГЕНЕРАТОР ІДЕЙ

Олександра Ромашко здобуває освітній кваліфікаційний рівень бакалавра за спеціальністю «Археологія».

Вона старанна, сумлінна і наполеглива, має лише відмінні оцінки. У 2008-2009 п. р. одержує стипендію Президента України.

Наукові інтереси студентки – історія поселення Нижнього Подніпров'я та пізнього Середньовіччя, яку вона щороку досліджує в археологічних експедиціях, а потім доповідає про це на наукових конференціях та в наукових публікаціях фахових видань.

Олександра життєрадісна, енергійна, творча. Згуртувала навколо себе таких же творчих та обдарованих ровесників. Вони називають Сашу генератором ідей. Тому що жоден із заходів не відбувається без її участі. З її ініціативи на факультеті створені літературний клуб та газета «Повинні істфаку», яку, до речі, вона сама ж і випускає як член ради студентів.

В. МЕДЯНИК,
староста групи П-05-2.

НА ЗНІМКУ: Олександра РОМАШКО, стипендіат Президента України.

Фото з альбому О. Ромашко.

НА ЗНІМКУ: Президент України В. А. ЮЩЕНКО вручає орден «За заслуги» III ступеня параолімпійській чемпіонці 2008 року Оксані БОТУРЧУК.

Про аспірантку факультету психології Оксану Ботурчук читайте на 4 стор. газети.

КАДРИ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ ПІДГОТОВКИ ЗА 2008 РІК

Співробітниками та здобувачами ДНУ захищено 11 докторських та 59 кандидатських дисертацій. Показник захисту докторських дисертацій є найвищим за останні 11 років (стільки ж захистів було в 1999 році). Кількість захистів кандидатських дисертацій також є однією з найвищих за останні 11 років (більше на 1 захист було лише в 2006 році).

58 кафедр (із 103) очолюють доктори наук, 3 – кан-

дидати наук, професори, 42 – кандидати наук, доценти. Порівняно з попередніми роками процент завідувачів кафедр, докторів наук зростає так: 51% – 2006 р., 54% – 2007 і майже 57% – 2008 р. Працювали 9 докторських спецрад із 22 спеціальностей та 5 спецрад із 9 спеціальностей. У радах ДНУ захищено 84 кандидатських та 14 докторських дисертацій (у 2007 році відповідно 56 та 11).

Найактивніше працювали ради К 08.051.12 (голова Гусев В. А.) – 24 захисти, Д 08.151.14 (голова Іваненко В. В.) – 19 захистів (із них 3 докторські), К 08.051.05 (голова Пристайко Т. С.) – 15 захистів.

Підготовку докторів наук через докторантуру вели за 19 спеціальностями з 10 галузей наук.

Підготовка аспірантів велася за 59-а спеціальнос-

тями з 16-и галузей наук. Закінчили аспірантуру 89 осіб: 66 – очну форму навчання та 23 – заочну. Достроково або в строк захистили кандидатські дисертації 7 осіб.

5 працівників отримали вчене звання професора, 6 – доцента, 3 – старшого наукового співробітника. Ці показники гірші, ніж у попередні роки.

В. ЛОБОДА,
учений секретар Ученої ради ДНУ ім. О. Гончара, професор.

(За матеріалами доповіді ректора ДНУ, проф. Полякова М. В. на засіданні Вченої ради).

КАЛЕНДАР ЧЕРВНЯ

• 6 червня – День журналіста України.

Вітаємо всіх, хто співпрацює з газетою «Дніпропетровський університет»!

• 28 червня – День Конституції України, День молоді.
Вітаємо!

ТЕЛЕТАЙП НОВИН

**АУДИОДИСК
«ЖИВІ ГОЛОСИ. КЛАСИКА
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ»**

У ПОДАРУНОК МАЙБУТНІМ УЧИТЕЛЯМ

Уже і в нашому університеті є аудіодиск із записами творів Олеся Гончара, Василя Стуса, Володимира Сосюри, Максима Рильського та ін. в авторському виконанні, який видали Фонд «Справедлива країна» та Національна радіокомпанія України.

Подарував диск заступник голови Верховної Ради України М. Томенко, який заснував і очолює Фонд. Микола Володимирович зустрічався зі студентами гуманітарних факультетів у рамках візиту до Дніпропетровська.

(За інформацією на сайті ДНУ ім. О. Гончара).

**ЗА МІЖНАРОДНИМ
ТЕМПУС-ПРОЕКТОМ**

КОСМОС ВИВЧАЄМО РАЗОМ

ДНУ у складі консорціуму університетів (Німеччини, Бельгії, Нідерландів, Росії, Казахстану та України) приступив до реалізації нового міжнародного Темпус-проекту «Реформування освітніх програм у галузі космічних технологій у Казахстані, Росії та Україні».

Проект розрахований на три роки. Його метою є розробка нових навчальних курсів

«Проектування мікро- та пікосупутників», «Космічний зв'язок», «Менеджмент космічної індустрії та міжнародний бізнес», «CAD/CAM/CAE для створення супутників і їх електронних систем».

Передбачається обладнання комп'ютерних класів для проектування супутників і моделювання бізнес-процесів, лабораторій для побудови супутників, наземних станцій зв'язку із супутниками, організація мережі регіональних координаційно-технологічних бюро.

Планується підвищення кваліфікації викладачів за новими курсами у європейських університетах, тестування там студентів, які вивчають нові дисципліни, майстер-класи з участю викладачів європейських університетів, а також зустрічі, конференції, обмін інформацією та досвідом із якнайактивнішою участю студентів.

(За інформацією на сайті ДНУ ім. О. Гончара).

**ПОСПІЛКУВАЛИСЯ
ІЗ ЗАСНОВНИКОМ
БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ**

І ПЕРЕДАЛИ КНИГИ ДІТЯМ

Щире розуміння і підтримку знайшов у студентів Дніпропетровського національного університету імені О. Гончара та інших навчальних закладів області проект засновника благодійного Фонду «Люди майбутнього», лідера групи «Океан Ельзи» Святослава Вакарчука «Книга творить людину, людина творить країну».

Усі учасники зустрічі у Палаці культури студентів ДНУ принесли по книжці. Усього назбиралося 478 примірників. Голова ради студентів О. Долинчук говорить, що в рамках цього проекту найбільше книжок зібрали студенти Донецька і Дніпропетровська. Казки, енциклопедії, шкільні підручники та подарунок С. Вакарчука – «Вечори на хуторі поблизу Диканьки» М. Гоголя потім передали до дитячого притулку «Барвінок», що в обласному центрі.

А на згадку у студентів залишилися спогади про цікаве, ґрунтовне спілкування зі своїм кумиром про те, як вони бачать майбутнє України й особисту роль у розбудові громадянського суспільства, роздуми на актуальну тему, які викликав проект Святослава Вакарчука.

ЗА УЧАСТЬ У СЕМІНАРІ

ВІДЗНАЧИЛИ ГРАМОТАМИ

За активну участь в організації і проведенні семінару «Адміністративно-територіальна реформа і гармонія управління» в рамках 8-ї Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної школи-конференції «Сучасні проблеми гуманізації та гармонізації управління» Грамотою Всеукраїнської громадської організації «Українська асоціація «Жінки в науці та освіті» відзначений доцент кафедри держави і права, конституційного і адміністративного права А. В. Грабильников, а за активну участь у цьому семінарі Грамотами відзначили студентів-правознавців Д. Трескіна, А. Суліма, В. Меркулову, В. Васильюк, Г. Пронозюк, А. Клімович, А. Мішуренко.

**НАПЕРЕДНІ
ДНЯ ПЕРЕМОГИ**

ВШАНУВАЛИ ВИЗВОЛИТЕЛІВ

Ветеранів, які ратною працею на фронтах і в тилу наближали Велику Перемогу, за традицією вшанували у Палаці культури студентів.

Привітав ректор, проф. М. В. Поляков, з доповіддю виступив голова ради ветеранів університету В. А. Гладуш, з подякою за мирне небо – студентка А. Євтушенко, з концертом – учасники художньої самодіяльності.

Ветеранів пригостили солдатською кашею.

ПРИВІТАЛИ ВЕТЕРАНА

ІЗ 95-РІЧЧЯМ!

Зельман Маркович Банвер працює інженером першої категорії відділу головного енергетика 27 років. 36 років перед цим він працював у проектному інституті. А розпочинав трудовий шлях майстром вагонного депо після успішного закінчення до війни Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту. У війну був інженером у спецвідділах залізничних військ. Ось така біографія 95-річного З. М. Банвера.

У день народження за сумлінне ставлення до роботи інженеру вручили Грамоту; колеги з адміністративно-господарської частини привітали ювіляра квітами й поетичними рядками і побажали йому міцного здоров'я та снаги, щоб іще працював на користь університету.

Добірку підготувала
Я. СТЕПОВА.

XI МІЖНАРОДНА МОЛОДІЖНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

“ЛЮДИНА І КОСМОС”

Під девізом «Знання молоді – космічне майбутнє людства» на базі Національного центру аерокосмічної освіти молоді ім. О.М. Макарова, Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара і ВАТ «Український науково-дослідний інститут технології машинобудування» відбулася XI Міжнародна молодіжна науково-практична конференція «Людина і космос».

У конференції взяли участь студенти, аспіранти, молоді вчені й фахівці з України, Росії та Білорусі. Засідання проходили за 21 науково-практичним напрямком. До апробації результатів наукових досліджень залучилися 378 учасників і гостей. В Інтернеті я знайшла, що загалом було заявлено 526 доповідей. Серед них близько 45% – доповіді молодих науковців нашого університету. За кож-

ним напрямком конференції відзначено велику кількість нових і перспективних науково обґрунтованих пропозицій на основі теоретичних і експериментальних досліджень.

Країні доповідачі відзначили Дипломами, а найкращі доповіді – одержали рекомендації до публікації в фахових наукових журналах «Вісник Дніпропетровського національного університету. Ракетно-космічна техніка» й «Екологія та космосферологія».

Серед нагороджених учасників конференції – аспірант кафедри радіоелектронної автоматики Олександр КОШУЛЯН.

– **Олександр, що спонукало Вас узяти участь у конференції «Людина і космос»?**

– По-перше, на молодіжній конференції можна обговорити ті чи інші питання зі своїми однопітками й «подивитися на себе збоку».

По-друге, участь у міжнародній конференції – це добра нагода познайомитися та поспілкуватися із фахівцями різних країн. Завжди серед них є люди, які вже вирішували або вирішують схожу галузеву проблему. Також дуже привабливим у цієї конференції є відсутність організаційного внеску. Для молодого фахівця це суттєвий мотивуючий чинник.

– **З якою доповіддю виступали Ви?**

– Моя доповідь присвячена дослідженню впливу параметрів термічної обробки на залишкові напруження в залізничних колесах. Проблема оцінки залишкових напружень нерухожими методами взагалі й у залізничних колесах зокрема є і, я вважаю, буде актуальною.

– **Які, на Вашу думку, позитивні та негативні риси конференції?**

– Конференція сподобалась відсутністю «псев-

донаукових» комерційних доповідей з рекламою того чи іншого устаткування. Увесь планарний день – це потік «чистої інформації». На жаль, є й мінус – це відсутність потенційних спонсорів, які б могли профінансувати нашу працю, адже в сфері прикладного знання це дуже важливий момент.

– **Отже, підсумовуючи, які враження залишилися у Вас після конференції?**

– Дуже позитивні. Найцінніше те, що конференція «Людина і космос» спонукає до одержання нових знань, нової інформації, бажання зробити щось нове, щоб нас гідно оцінили як фахівців. На мій погляд, дуже важливим є й те, що наші наукові розробки знаходять відгук у колег.

Дякую Олександрю за інтерв'ю й бажаю молодим науковцям університету активної участі та блискучих доповідей і наступного року.

Н. ЛИСЕНКО,
к.т.н., доцент кафедри радіоелектронної автоматики.

21 КВІТНЯ 2009 РОКУ НА 7-й ЗВІТНО-ВИБОРНИЙ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ДНУ ІМЕНІ О. ГОНЧАРА

ГОЛОВОЮ РАДИ ЗНОВУ ОБРАЛИ О. ДОЛИНЧУКА

Голова ради студентів університету, п'ятикурсник факультету фізики, електроніки і комп'ютерних систем Олександр Долинчук прозвітував про зроблене радою за рік: фестивалі, Дні першокурсників, Дні факультетів, конкурси, клуби за інтересами, соціологічне опитування студентів, Довідник для першокурсників, оргробота по створенню студентського наукового товариства та студентської газети.

Запитання до О. Долинчука:
– *Можливо, треба обмежувати кількість термінів перебування на посаді голови ради?*

О. Долинчук:
– Ця робота не заважає навчанню, але якщо у вас є пропозиції, заходьте поговорити. – *Як проводилося соціологічне опитування?*

О. Долинчук:

– У вересні-жовтні 2008 року під керівництвом мого заступника Катерини Гопаїци опитано 2,5 тисячі студентів.

У цьому році проведенням соціологічного опитування займаються члени ради, студенти соціально-гуманітарного факультету при загальній координації завідувача кафедри, професора В. Г. Городяненка.

– *Як ти хочеш розвивати співпрацю з гуртожитками?*

О. Долинчук:
– Голова студради гуртожитків входить до складу університетської ради. Разом реагуватимемо на проблеми гуртожитків.

– *Які новачки плануєш, крім розваг?*

О. Долинчук:
– Студентське наукове товариство. Студентам це дасть право першочергового

вступу до магістратури, аспірантури.

Проректор В. В. Іваненко:
– За рік зроблено нові, вагомі кроки по шляху зміцнення студентського самоврядування університету. Реалізовано низку цікавих проектів. Разом – адміністрація і студенти – вирішуємо освітні завдання. Авторитет молодіжної організації зростає.

Але залишилися проблемні питання. Фестивалі, «Міс...», «Містер...» – це добре. Та студентське життя багатогранніше. Це і підвищення якості підготовки фахівців, і зростання їх конкурентоспроможності.

Від студентського самоврядування можна б очікувати впливу на встановлення в університеті атмосфери культури знань. Дисципліна, порядок, організованість – це основні складники, на яких вона будується.

Хотілося б співробітництва зі студентами і в профорієнтаційній роботі з абітурієнтами.

В університеті є давні цікаві традиції студентського наукового товариства. Але в 90-і роки минулого століття в цьому напрямі розвинулася пасивність. Добре, що нині рада студентів взяла студентське наукове товариство під свою опіку.

Та це тільки початок. Потрібні більш потужні зусилля студентського активу у забезпеченні планомірної, системної діяльності студентського наукового товариства. Тим паче, що у квітні наступного року на базі Дніпропетровського національного університету імені О. Гончара проведемо І Всеукраїнський форум студентів, аспірантів і молодих учених.

Делегати затвердили звіт ради студентів.

Голова виборчої комісії Костянтин Татаркін повідомив, що комісія працювала з 6 березня по 15 квітня ц.р. Вона зареєструвала тільки одну кандидатуру на голову ради студентів – Олександра Долинчука. Він представив, як потрібно, свою біографію, Програму дій і 3 проценти підписів студентів на підтримку.

З виступу О. Долинчука:
– Робитиму все, що студенти вважатимуть за потрібне.

А взагалі продовжуватиму виконувати Програму, яку оголосив два роки тому: створюватимемо клуби за інтересами, допомагатимемо студрадам у гуртожитках, проводитимемо соціологічне опитування.

Кімната ради студентів, мої вуха і серце завжди будуть відкриті для студентів.

Відкритим голосуванням конференція обрала головою ради Олександра Долинчука.

Затверджено склад ради студентів.

Затверджено лист до адміністрації університету про те, що конференція студентського самоврядування вважає за доцільне після ремонту приміщення культурно-побутового комплексу передати його для студентських клубів за інтересами.

Наостанку проректор В. В. Іваненко вручив активістам студентського самоврядування університету Грамоти і сказав, що чимало студентів могли б мати й вищу нагороду – значок «Відмінник ДНУ», як, наприклад, у О. Долинчука, але вони його не мають тому, що й досі рада студентів не розробила відповідного Положення.

Т. ТОМІНА.

ЗУСТРІЧ ФІЛОЛОГІВ ІЗ ПИСЬМЕННИКОМ

«МИ ХРЕЩЕНІ СЛОВОМ...»

Філологи I та V курсів зустрілися з письменником Б. Ф. Лаліменком. Цій зустрічі сприяла доцент кафедри української літератури Н. М. Мисливець.

Про своє дитинство Б. Ф. Лаліменко розповів із надзвичайною теплою, про студентські роки – з гумором, про роботу – із задоволенням, про рідних – з любов'ю. Зростаючи в сім'ї хліборобів, майбутній письменник на все життя зберіг чистоту і щирість, яку може дати лише та родина, у якій виховання стоїть на першому місці. Відчуття рідної землі,

любов до матері – все це постало зі сторінок його збірок.

Поляг до літератури хлопчик відчув ще в дитинстві. Писати вірші почав ще в школі, у п'ятому класі читав нанам'яті «Катерину» Т. Шевченка, чим дивував учителів.

Своєрідним поштовхом для творчості стали слова Лідрії Малишка, написані на зошиті тоді ще учня Бориса Лаліменка: «Працюй, з тебе будуть люди!». Таким чином доля підштовхувала його до правильного вибору життєвого шляху – Борис Федорович став журналістом.

З посмішкою на обличчі пост задує свою першу пагоруду за участь у злеті творчої молоді. На зароблені гроші юнак тоді купив собі «Ризький одесколон».

У 1969 році Борис Лаліменко закінчив ДДУ. Працював в обласній газеті «Трипур юності», пізніше – редактором газети «Дніпро-Донбас». Викладав українську мову та літературу в одній із шкіл Дніпропетровщини. Друкувався в обласній періодиці, колективних збірниках «Самоцвіт», «Кроки», «Відчуття кричі», «Небо землі», «Україно, ти моя молитва». Видав книжки «Входили», «Ординари», «Соплеоклонію», «Краї серця» та численні поетичні збірки, серед яких

слід виділити поетичну антологію «Самоцвіти» 1996 року.

У своїй творчості пост залюбується вірним темам іромадянської осмислення дійсності, синівського обов'язку перед своїм народом, самовідданого служіння Мистецтву.

З висоти свого досвіду Борис Федорович Лаліменко дав нам, студентам-філологам, настанову: «Ми хрещені словом. Ми – філологи! І якщо вже нас хрестила доля, ми маємо не допустити облуди, бо тільки тоді ми пошевенківськи можемо сказати: «У нас нема зерна неправди за собою».

О. АНДРЕЄВА,
О. ОСТРОУХ,
студентки гр. УУ-08-М(5).

ТВОРЧИЙ ВЕЧІР

ТАКІ КРАСИВІ ПІСНІ!

Коли 23 роки тому в хорову капелу «Просвіта» прийшла Валентина Калугіна, ми й не здогадувалися, що в цій маленькій жіночці, схожій на японську статуєтку, приховується талант не тільки співачки, а й поета та композитора.

Валентина Михайлівна закінчила Дніпропетровське музичне училище ім. Глінки, майже самостійно освоїла гітару, баян і фортепіано, майстерно грає на синтезаторі.

Випустила два збірники: «Золоте дитинство» (2004 р.)

і «Мамине тепло» (2005 р.). У тих збірниках стільки чудових пісень, танців, казок, хороводів!

Народна хорова капела «Просвіта» (керівник Сергій Губа) провела в Палаці студентів творчий вечір учасниці хору Валентини Калугіної. Танцювали і співали під музику Валентини Михайлівни діти з дитсадка № 241 «Лісочок» (це й не дивно: для наймолодшого віку ця жінка написала 45 пісень, а в дитсадку «Лісочок» вона працювала музичним керівником 25 літ),

співав Сергій Макушев із хорової капели «Просвіта», хорова капела «Просвіта», бард м. Дніпропетровська Олег Мелешук, Наталя Шарай із Дніпропетровщини.

Пісні Валентини Калугіної – це пісні на різну тематику: «Не будьте, люди, ви жорстокими», «Собача вірність», «Пам'ять», «Моїм друзям», «Осінь», «Весільний вальс», «Циганський романс», «Танго», «Парк Воронцова», «Мрії чудові». Такі красиві пісні!

Л. БОЙЦУН,
доцент кафедри математичного аналізу, учасниця народної хорової капели «Просвіта».

ЦІКАВО

А ВИ ПРО ЦЕ ЗНАЛИ?

• Грецький філософ Анахарсис розділяв усіх людей на три роди: ті, що вмерли, ті, що живі, і ті, ... що плавають в морі.

• Древні ірландці називали рай «місцем, де багато смаженої свинини».

• Людей з африканських племен вадамо (мешкають в долині річки Замбезі) й каланга (у східних частинах пустелі Калахари, Ботсвана) недарма прозвали «страусиними»: у них на ногах всього по два

пальці, що викликане зміною лише в одному гені. Проте вони відрізняються надвисокою витривалістю при тривалих переходах.

• 718 градусів за Цельсієм – температура пекла, обрахована вченими на зіставленні цитат із Біблії на цю тему.

• Найдорожчою картиною в світі визнана «Монна Ліза» («Джоконда») Леонарда да Вінчі, написана близько 1517 року. Французький король Франциск I купив її для власної

ванної кімнати за 4 тис. золотих флоринів (це дорівнювало 15,3 кг золота!).

• Всесвітньовідомий напій «Кока-Кола» сьогодні вже не вміщує головних його складників – ані коки, ані коли.

• Кава – найпоширеніший у світі товар після бензину.

• Арахіс використовується у виробництві динаміту.

• Кетчуп придумали в Китаї.

Підготував
О. АФАНАСЬЄВ,
доцент кафедри фізичної та економічної географії ДНУ.

ГОТУЄМОСЯ ПЕРЕМАГАТИ

ІЗ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СЕРТИФІКАТОМ

«...Випускник провідного університету країни, що має диплом магістра у галузі прийняття рішень у кризових ситуаціях та досвід стажування в Європі...» – саме такий вигляд матимуть резюме наших студентів-політологів, що нині навчаються за програмою підготовки фахівців-магістрів спеціалізації «Кризовий аналіз та прийняття рішень в Україні».

Унікальну можливість отримати сертифікат європейського зразка, що витримає будь-яку конкуренцію на сучасному ринку праці, студенти соціально-гуманітарного факультету мають завдяки програмі Європейського союзу TEMPUS, спрямованої на розвиток систем вищої освіти у країнах-партнерах Євросоюзу. Уже третій рік ця програма реалізується на базі нашого факультету і викликає до себе жвавий інтерес у студентів. І це – природно, оскільки участь у програмі дає змогу магістрам-політологам не

Магістри проекту «Кризовий аналіз та прийняття рішень в Україні».

лише отримати сертифікат Римського університету, але й долучитися до спільноти європейського студентства, слухати лекції провідних професорів з Рима та Штуттгарта, отримати безцінний досвід

стажування та знайомства з культурою та реаліями сучасної Європи.

Лише кращі студенти спеціальності «Політологія» мають можливість брати участь у програмі, адже високий рі-

вень знання англійської – одна з умов конкурсного відбору до групи євромагістрів; всі навчальні дисципліни у рамках проекту викладаються виключно цією мовою. Підготовка в Україні, а згодом очне на-

вчання в університеті м. Рим «La Sapienza», захист дипломної роботи англійською мовою – це ті основні кроки, що їх має зробити студент до свого високого кар'єрного старту.

Цієї весни група студентів побувала в Італії у рамках домовленостей щодо обов'язкового навчання магістрів-кризовиків в університеті Рима. «Перш за все – це незабутні враження від спілкування з професором «La Sapienza» Джузеппе Бурджіо», – захоплено розповідає після повернення Маріанна Деркач. «Доброчливість та відкритість у спілкуванні» – так характеризують італійських викладачів наші магістри, що навчалися в Римі. Студенти захищали свої дипломні роботи перед професорами з Рима та Штуттгарта під час Літньої школи у липні минулого року.

Гордістю факультету є ресурсний центр, де проводиться підготовка майбутніх фахівців у галузі аналізу кризових ситуацій. Надсучасне обладнання, потужні можливості комп'ютерної техніки за-

безпечують доступ студентів не лише нашого факультету, але й історичного і факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства до всесвітньої інформаційної мережі Internet. Але не це є головним. Завдяки діяльності центру on-line лекції та відеоконференції вже є реальністю. Лише уявіть: ви – в аудиторії першого корпусу університету, а лекцію вам читає, скажімо, професор з Вашингтона у режимі реального часу, перебуваючи на своєму робочому місці. Ви можете ставити запитання, дискутувати, словом, триває звичайна лекція, тільки лектор – за тисячі кілометрів від аудиторії.

Такими є будні навчального процесу на соціально-гуманітарному факультеті одного з найкращих університетів країни.

Ю. GERMAN,
заступник декана
соціально-гуманітарного
факультету з міжнародного
співробітництва.

СЛОВО – ЮРИСТУ

ПРАВА Й ОBOB'ЯЗКИ СТУДЕНТІВ

Права і обов'язки студентів регламентуються Законами України «Про освіту» та «Про вищу освіту», Статутом і Правилами внутрішнього розпорядку в ДНУ ім. О. Гончара.

Згідно зі ст. 52 Закону України «Про освіту», ст. 55 Закону України «Про вищу освіту» студенти зобов'язані:

- додержуватися вимог законодавства, Статуту і Правил внутрішнього розпорядку ДНУ ім. О. Гончара;
- виконувати графік навчального процесу та вимоги навчального плану;
- систематично і глибоко оволодівати знаннями, практичними навичками, професійною майстерністю, підвищувати загальний культурний рівень.

Згідно з пунктом 3.5 Статуту університету студенти зобов'язані:

- додержуватись чинного законодавства України та моральних норм поведінки;
- виконувати вимоги Статуту та Правил внутрішнього розпорядку;
- виконувати графік навчального процесу та навчального плану, відвідувати встановлені розкладом заняття;

– вчасно (протягом трьох днів) інформувати керівництво навчального підрозділу у разі неможливості з поважних причин виконувати заходи, передбачені графіком навчального процесу;

– дбайливо ставитися до власності університету, відшкодовувати збитки, завдані університету.

За невиконання обов'язків, передбачених Статутом, порушення Правил внутрішнього розпорядку ректор може накладати на студента дисциплінарне стягнення, у тому числі відрахувати з університету.

Порядок накладання дисциплінарного стягнення встановлюється Статутом та правилами внутрішнього розпорядку в ДНУ.

Студенти, слухачі можуть бути відраховані за:

- власним бажанням;
- за невиконання навчального плану та графіку навчального процесу;
- за академічне неуспішність (незадовільне складання заліків, екзаменів) протягом семі;
- за вироком суду, що вступив у законну силу чи за постановою органу, до компе-

тенції якого належить накладення адміністративного стягнення або застосування заходів громадського впливу;

- за негідну поведінку, одноразове грубе порушення навчальної дисципліни, правил внутрішнього розпорядку (за погодженням із профспілковою організацією);

- за появу в навчальному корпусі, на заняттях, бібліотеці, гуртожитку або інших публічних місцях у нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння (факт порушення повинен бути задокументованим. Згода профорганізації і у цьому випадку – обов'язкова).

За неналежне виконання обов'язків і порушення Правил внутрішнього розпорядку та Статуту університету ректор може винести студенту (слухачу) дисциплінарне стягнення (п. 40, 41 ПВР):

- догану;
- або відрахувати з університету.

Дисциплінарне стягнення застосовується безпосередньо за виявленням порушення, але не пізніше місяця з дня його виявлення

(не враховуючи часу хвороби, або перебування студента на канікулах).

Стягнення не може бути застосоване пізніше шести місяців із дня скоєння проступку.

Якщо студент протягом року не буде підданий новому дисциплінарному стягненню, то він вважається таким, що не має дисциплінарних стягнень.

За клопотанням декана факультету, громадської організації (профспілки, студради), стягнення може бути зняте достроково.

До застосування дисциплінарного стягнення від порушника необхідно отримати письмове пояснення. Відмова дати письмове пояснення оформлюється актом.

Відрахування неповнолітніх студентів у будь-яких випадках проводиться за погодженням із службою у справах неповнолітніх місцевих органів виконавчої влади.

У рапорті декана на ім'я ректора повинні бути детально викладені обставини, які служать підставою для притягнення студента до дисциплінарної відповідальності. Знайомити з наказом слід під розпис.

О. УС,
начальник юридичного відділу.

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ ВІДВІДАВ ПІДШЕФНИЙ ДИТБУДИНОК «СІМ'Я»

– Ти потрібний нам, хлопчику!

Студенти принесли вихованцям дитбудинку «Сім'я» солодощі, пограли з хлопчиками і дівчатками в рухливі ігри, залишили номери своїх телефонів і пообіцяли, що приходитимуть сюди ще і ще.

ПСИХІКА ЛЮДИНИ ПРИХОВУЄ ВЕЛИЧЕЗНІ МОЖЛИВОСТІ. ПІЗНАЙМО СЕБЕ! ЗАПРОШУЄ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА СЛУЖБА ДНУ

Основним завданням соціально-психологічної служби є формування психологічної культури студентів і співробітників за допомогою соціально-психологічних досліджень, просвіти, консультацій, спеціальних занять.

Наприклад, заняття з адаптації студентів перших курсів до навчання у вищому навчальному закладі, уміння навчатись і розпоряджатися своїм часом ми провели на біолого-екологічному, геолого-географічному факультетах, факультетах психології, прикладної математики та ін. А студенти соціально-гуманітарного факультету самі звернулися до нас із проханням провести заняття на конкретну тематику.

Для студентських груп (як і для інших спеціально організованих) ми можемо

провести заняття з розвитку навичок конструктивного спілкування, емоційно-вольової сфери, самопізнання і виявлення власної індивідуальності, розвитку впевненості в собі та позитивного ставлення до навколишнього світу.

Серед цікавих форм роботи соціально-психологічної служби – психологічна просвіта. Це не тільки лекції і групові консультації в гуртожитках та на факультетах. Приміром, за результатами соціально-психологічного опитування студентів щодо адаптації першокурсників до навчання в університеті видано бюлетень «Міфи студентів, які заважають навчатися». Ознайомитися з ним можна на стендах факультетів і гуртожитків, а також у січневому (2009 р.) номері газети «Дніпропетровський університет».

Для всіх, хто хоче порадитись із фахівцями соціально-психологічної служби, звернутись за допомогою чи розвинути власні можливості, пізнати себе, наші двері відкриті щодня з 8.00 до 16.30 за адресою: м. Дніпропетровськ, просп. К. Маркса, 36 (корп. №2 ДНУ), кімн. 51-6 (4-й поверх). Тел.: 745-31-10.

Крім того, щовівторка з 14.30 до 16.30 психологи працюють у мобільних консультаційних пунктах у гуртожитках №1 і №7.

Психіка людини приховує величезні можливості. Але користуватися ними треба навчитися. Психологи нашої служби навчать вас пізнати ці можливості і навчать вас керувати своєю поведінкою, а отже, й своїм життям.

К. ГОЛОВАТА,
провідний психолог соціально-психологічної служби ДНУ.

ДІАГНОСТУЮТЬ І ОПЕРУЮТЬ У КЛІНІЦІ «НОВИЙ ЗІР»

НА ПІЛЬГОВИХ УМОВАХ

Офтальмологічна клініка «Новий зір» пропонує співробітникам університету пільгові умови ліку-

вання очей: на комплексне діагностичне обстеження 50%, а на оперативне втручання – 10% знижки.

Співробітникам надається можливість провести якісне обстеження та лікування у будь-який робочий день клініки (з понеділка по суботу включно) за попере-

днім записом за телефоном 374-06-06.

Студентам з дітей-сиріт пропонується безкоштовне комплексне обстеження.

М. ЧИРВА,
заст. директора клініки.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. О. ГОНЧАРА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

доцента кафедри соціальної психології і психології управління – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність базової фахової освіти з психології, науковий супіль кандидат наук, наявність стажу роботи у ВНЗ III – IV рівнів акредитації не менше 1 року, вільне володіння державною мовою України),

старшого викладача кафедри соціальної психології і психології управління – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність освітньо-кваліфікаційного рівня магістра з психології, наявність наукових публікацій, наявність стажу роботи у ВНЗ III – IV рівнів акредитації не менше 2 років, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації).

Наша адреса: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус № 1, кімн. 217, тел.: /056/ 374-98-27.

ПАРАОЛІМПІЙСЬКА ЧЕМПІОНКА ОКСАНА БОТУРЧУК

Фініш на 100 метрів. Перша – Оксана БОТУРЧУК. Вона добігла за 12,27 секунди. За нею – іспанка. Між ними відстань – до півтора метра.

Фото найщасливішої дівчини з букетом троянд по Інтернету облетіло весь світ. Оксана Ботурчук з Дніпропетровська – чемпіонка Параолімпійських ігор у Пекіні 2008 року з бігу на 100 метрів! Сфотографували саме в ту мить, коли на честь її перемоги звучав Гімн України.

... До Пекіна збірну команду проводжали Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко, народні депутати, артисти, відомі спортсмени і керівники, В. Кличко, Г. Суркіс... Оксана сильно хвилювалася, але слова Юлії Володимирівни запам'яталися чітко, точніше, – не запам'яталися, а просто запали в душу. Юлія Володимирівна сказала, що вірить у перемогу спортсменів і що ця перемога потрібна Україні. Потім були слова підтримки Прем'єра в телеграмах до Пекіна. Вони перерегукувалися з побажаннями мами й тата і викликали нестримні глибокі почуття обов'язку. Достойно виконавши свою місію, Оксана відчувала себе по-справжньому щасливою.

Український державний гімн на честь перемоги Оксани Ботурчук уже шість разів звучав на Кубках світу – двічі в Голландії в 2006-му, чотири рази в Англії – у 2007-ому та 2008-ому, але

Параолімпійські ігри – це змагання найвищого рівня. Там, до речі, наша Оксана Ботурчук виграла ще й два срібла – з бігу на 200 і 400 метрів (на чотирьохсотметрову доріжку вийшла позмагатися вперше).

За результати на Параолімпійських іграх їй присвоїли звання заслуженого майстра спорту України. Це найвище звання у спортсменів. А Президент України відзначив чемпіонку орденом «За заслуги» III ступеня.

Перемога в Пекіні, – це результат великої і дуже нелегкої роботи Оксани над собою упродовж 15 років. Звідки любов до спорту, я в неї навіть не питала. І так зрозуміло: батько майстер спорту із самбо, мама – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики. Вони ж і привели дочку-третьокласницю у спортивну секцію. Тренер М. О. Цицарикова підтримувала, вчила, наставляла. Оксана старалася.

Ав 7 класі дівчину спіткало нещастя. Їхали з Вінниці від бабусі. Батько за кермом, мама – поруч із ним, Оксанка з сестрою – на задньому сидінні. І тут несподівано всі побачили, як лоб у лоб на них летить авто. Батько ще встиг похапцем подумати: «Що робити?», але що вдієш: зліва – фура, ззаду – теж

машина на швидкості, справа – крутий обрив...

Оксана й досі згадує, як раптом усе тіло пронизав гострий, страшний біль, як простягла руки і з жахом скрикнула: «Таточку, я нічого не бачу!»

Потім була реанімація і лікарні, лікарні, лікарні... За рік школу відвідувала лише два місяці. З'ясувалося, що причина втрати зору – черепно-мозкова травма. Згодом зір трохи повернувся. Вирівнялося плече, лопатка... Дуже, дуже-дуже Оксана просила Бога, щоб обійшлося без операції на обличчі. Слава Богу, так обійшлося. А по зору залишилася інвалідом.

Долати апатію мама радила спортом: «Починай знову тренуватися, доню!»

Саме спорт, вважає дівчина, і допоміг їй закінчити фізико-математичний клас Нікопольської середньої школи з золотою медаллю. Одночасно вступила на бюджетні місця трьох вищих навчальних закладів – Київського політехнічного, Національного гірничого та Дніпропетровського національного.

Остаточку обрала наш факультет психології. Чому психології? Коли навчалася на відділенні психології у Малій академії наук, сподобалося.

А ще тому, мабуть, що коли у 8 класі шкільний психолог тестувала, вона визначила Оксану неформальним

лідером. Навіть доручення їй давала: поспілкуватися, попрацювати з хлопцями, яких учители називали некеріваними, щоб вони повернулися в колектив.

А тепер, коли в когось із збірної параолімпійців виникають проблеми – депресія, щось сталося вдома чи з коханою дівчиною непорозуміння, ідуть вони до Оксани: «Порадь, що робити». «Давай розберемося разом», – сідає вона поруч.

Розібратися то вони розберуться, от тільки Оксані після того нелегко – якусь частку душевного тягаря та й відповідальність за результат вона бере на себе. Дві роботи – психолога й спортсмена одній людині не під силу. Хоча психологом-консультантом їй було б цікаво працювати у збірній команді. Жаль тільки, посади такої поки що немає. Є такі посади лише в закордонних командах.

Психологічні проблеми параолімпійців Оксана добре знає, як кажуть, ізсередини. Тему дисертації обрала саме про це. «Параолімпійський рух, – розмірковує дівчина, – розпочався у ХХ столітті, наукою ще не дуже вивчений». Отож, Оксана Ботурчук скаже тут і своє слово.

Про спортивну кар'єру дівчина не думала ніколи. А втім, не залишала спорт, і коли стала навчатися в університеті, і коли закінчила його. На 4 курсі вперше взяла

участь у закордонних змаганнях. Дівчину помітили і зразу взяли у збірну України.

Тепер же Оксана однак любить як психологію, так і спорт. Психологія допомогла їй здобути перемогу у спорті: навчила концентруватися на досягненні мети, зміцнити силу волі, відчувати і управляти собою.

А спорт допоміг Оксані вижити, стати оптимістом, зрозуміти, врешті-решт, що фізіологічні обмеження – це порівняно дрібниці. У Оксани є друзі-спортсмени, які є ще й якими інвалідами, але які мають мету в житті і досягають її, мають сім'ї, забезпечують їх матеріально, є щасливим людьми.

Яким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,

Оксана, щоб загартуватися, взяла на себе надзвичайно великі навантаження. Тренується на стадіоні «Славутич». Тренування – це її робота. Повний робочий день. Розпочинається він бігом на два кілометри і так далі за розкладом. Важко? Гадаю, так. «Але коли їду додому, – розповідає Оксана, – на душі легко й добре».

Після тренування життя, як і у всіх нас: приготувати поїсти, почитати книжку, погортати Інтернет, сходити в кіно, хоч разів зо два на рік – на дискотеку...

Спорт вона не залишить ніколи. Тренером не буде, це точно. А от викладати паралельно із психологією ще й фізкультуру, на півставки чи як, хотілось би. Хотілось би, мабуть, ще й тому, що на кафедрі фізкультури і спорту університету є рідні душі. Анжела Анатоліївна Пшошинська та Світлана Вікторівна Хотієнко її завжди підтримували, давали професійні поради, брали на міжвузівські змагання (серед здорових спортсменів Оксана – кандидат у майстри спорту з легкої атлетики).

Спортивне середовище викликає в неї симпатію: там немає ні задрощів, ні зіркової хвороби. Тому є ще одна мрія в Оксани Ботурчук – у складі збірної України взяти участь у Параолімпійських іграх 2012 року.

Таким уявляє своє щастя Оксана Ботурчук? Це – хороша, дружна сім'я. Власне житло. Успішний захист дисертації. І викладання психології в університеті? Так.

Прийшовши з Пекіна, спортсменка зразу ж поспішила на свій факультет. Правда, заздалегідь, що не знайшла улюбленого викладача – доцента Н. Л. Меншикову. На кафедрі з'явилися нові люди, новий декан. Приємно здивувалася, що Вольєн Григорович Мусяка вже все знає із засобів масової інформації, щиро привітав її і запросив вступати до заочної аспірантури.

Восени Оксана вже провела кілька семінарських занять з курсу «Спортивна психоло-

гія». Сподобалося. Студентам – ще більше. Слухати параолімпійського чемпіона – це ж вам не терпіти переказ підручника. Запитань було багато, а надто – про допінги. «Є така проблема, – погодилася Оксана Олександрівна. – Аспірин чи кофеїн випити, якщо біль мучить, – експертиза вже на наявність допінгу. Ношла, тільки ношла дозволяється. Не допомагає, – як знаєш».

Отже, дбати про своє здоров'я треба повсякчас. Фрукти їсти, овочі, соки вживати, біле м'ясо. Гарне здоров'я – це запорука успіху. Не всі, хто їхав до Пекіна, змогли взяти участь у Параолімпійських іграх. Позначилися на самопочутті довготривалі перельоти літаком, інший часовий пояс, неймовірна спека, висока вологість, нервування,